

MIZERNIK (2) *sb m*

V sg mizerniku (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Człowiek jako słaba moralnie istota, biedak, nieszczęśnik (2) : Ale ty nędzniku iákoż fie będziesz miał wymowić [...] Ale vmiey [...] pirwey rozeznác mizerniku/ co ielt łtárá wiárá y co ielt łtóry Kołcioł/ tedy nie zbładziłz. RejAp 67.

Wyrażenie: »nieszczęsny mizernik« (1): O niełzczęłny mizerniku czo fie łmiełz tego ważyć/ odmieniác álbo ná inłzy kłtałt wykłádác łwięte thy á nieomyłne łłowá iego [Chryłtusa] RejAp 42.

Synonim: nędznik.

Cf MIZERAK